

BREVIARIUM MONASTICUM

IN FESTO PENTECOSTES

AD MATUTINUM

Sabbato

In Vigilia Pentecostes

Semiduplex I classis

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Christum
Dóminum ascendéntem in
cælum, * Veníte, adorémus,
allelúja. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus.

Hymnus

ÆTÉRNE Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphum grátiae.

Scandens tribúnal dexteræ
Patris, potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,

Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo præditum:
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut, cum repénite cóperis
Clarére nube iúdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In I Nocturno

Añia A summo cælo † egressio ejus, et occûrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 101



DÓMINE, exáudi orationem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fænum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in orationem humílium: * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum:
* ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen
Dómini: * et laudem ejus in
Jerúsalem.

In conveniéndō pópulos in
unum, * et reges ut sérviant
Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ:
* Paucitátem diérum meórum
núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum
meórum: * in generatióem et
generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram
fundásti: * et ópera mánuum
tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem
pérmanes: * et omnes sicut
vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos,
et mutabúntur: * tu autem idem
ipse es, et anni tui non deficiént.

Fílii servórum tuórum
habitábunt: * et semen eórum in
sæculum dirigétur.

Psalmus 102

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino:
* et ómnia, quæ intra me
sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino:
* et noli oblivísci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus
iniquitátibus tuis: * qui sanat
omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam
tuam: * qui corónat te in
misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium
tuum: * renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus:
* et judícium ómnibus injúriam
patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, *
filiis Israél voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors
Dóminus: * longánimis, et
multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: *
neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra
fecit nobis: * neque secúndum
iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem
cæli a terra: * corroborávit
misericórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab
occidéntē: * longe fecit a nobis

iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fænum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Ángeli ejus: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: † in omni loco dominatiónis ejus, * bédedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 103

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem

non transgrediéntur: * neque
converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in
convállibus: * inter médium
móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: *
exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli
habitábunt: * de médio petrárum
dabunt voces.

Rigans montes de superióribus
suis: * de fructu óperum tuórum
satiábitur terra:

Prodúcens fænum iuméntis, * et
herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et
vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et
panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et
cedri Líbani, quas plantávit: * illic
pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum:
† montes excélsi cervis: * petra
refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol
cognóvit occásu suum.

Posuísti ténebras, et facta est
nox: * in ipsa pertransibunt
omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut
rápíant, * et quærant a Deo escam
sibi.

Ortus est sol, et congregáti
sunt: * et in cubílibus suis
collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: *
et ad operatióem suam usque ad
vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera
tua, Dómine! † ómnia in
sapiéntia fecísti: * impléta est
terra possessióne tua.

Divisio

HOC mare magnum, et
spatiósum mánibus: * illic
reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis: *
illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad
illudéndum ei: * ómnia a te
exspectant ut des illis escam in
témpore.

Dante te illis, cólligent: *
aperiénte te manum tuam, ómnia
implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem,
turbabúntur: † áuferes spíritum
eórum, et defícient, * et in
púlverem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104

CONFITÉMINI Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Ábraham, servi ejus: * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sáculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Ábraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hómínem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, † ferrum pertránsiit ánimam ejus * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: † misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possesiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam doceret.

Divisio

ET intrávit Israël in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídít pisces eórum.

Édidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fænum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbutus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectiône eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiõem

eórum: * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Ábraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiánt justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Añã A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Ÿ. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. **Ř.** Deum Deum, et Deum vestrum, allelúja.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Lectio i **Cap. 14, 15-21**

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Si dilígitis

me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 74 in Joann., n. 4 et 5; et 75, n. 1



QUOD ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dicitur advocátus: et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum Sanctum, sicut étiam dictum est: Prudentia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subiécta, nec enim potest: velut si dicámus: Iniustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectiáni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum

Sanctum, qui datus est nobis.

R. Ego † rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritus veritátis, allelúja. **V.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. **Ut máneat.**

Lectio ii

MUNDUS ergo eum accíperet non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus potest, qui vidéri nisi invisíbiliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: prius est enim esse alicubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmódum apud hóminem hospes visíbiliter manére consuévít, expósuit quid dixerit: Apud vos manébit, cum adiúnxit et dixit, In vobis erit.

R. Ponis nubem † ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas

super pennas ventórum, allelúja. **V.** Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. **Qui ámbulas.**

Lectio iii

ERGO invisíbiliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia nunquam est nisi in nobis: Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis: sed vidéri et sciri, quemádmódum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adiécit atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit filios, et eúndem Patrem nos

volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

R. Si enim † non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

* Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. **Ÿ.** Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. **Cum. Glória. Cum.**

In II Nocturno

Aña Exaltáre, Dómine, † in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Psalmus 105



CONFITEMINI Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciét omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémore s multitudínis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulánte s eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt

consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatióem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fænum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, † qui fecit magnália in Aegýpto, mirabília in terra Cham: * terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus ejus, stetisset in confractiône in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, † et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut deíceret semen eórum in natióibus: * et dispérgeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiúnibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam: * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Divisio

ET irritavérunt eum ad aquas contradicţiónis: † et vexátus est Móyses propter eos: * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes,
† et didicérunt ópera eórum: et
serviérunt sculptílibus eórum: *
et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et
filias suas dæmóniis.

Et effuderunt sánguinem
innocéntem: † sánguinem
filiórum suórum et filiárum
suárum, * quas sacrificavérunt
sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in
sanguínibus, † et contamináta est
in opéribus eórum: * et fornicáti
sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in
pópulum suum: * et abominátus
est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus
géntium: * et domináti sunt
eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci
eórum, † et humiliáti sunt sub
mánibus eórum: * sæpe liberávit
eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum
in consílio suo: * et humiliáti sunt
in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et
audivit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui:

* et pœnítuit eum secúndum
multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in
conspéctu ómnium qui céperant
eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus
noster: * et cóngrega nos de
natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto
tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus
Israël, a sæculo et usque in
sæculum: * et dicet omnis
pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106

CONFITÉMINI Dómino
quóniam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redépti sunt a
Dómino, † quos redémit de
manu inimíci: * et de regiónibus
congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab
aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in
inaquóso: * vjam civitátis
habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima
eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum

cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuít eos.

Et dedúxit eos in vjam rectam: * ut irent in civitatém habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuít eos de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Divisio

DIXIT, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et

descéndunt usque ad abyssos: *
ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut
ébrius: * et omnis sapiéntia eórum
devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum
cum tribularéntur: * et de
necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in
auram: * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et
dedúxit eos in portum voluntátis
eórum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus: * et mirabilia
ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia
plebis: * et in cáthedra seniórum
laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et
éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in
salsúginem: * a malítia
inhabítantium in ea.

Pósuit desértum in stagna
aquárum: * et terram sine aqua
in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes:
* et constituérunt civitátem
habitationis.

Et seminavérunt agros, et
plantavérunt véneas: * et fecérunt
fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti
sunt nimis: * et iuménta eórum
non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti
sunt a tribulatione malórum, et
dolóre.

Effúsa est contéptio super
príncipes: * et erráre fecit eos in
ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: *
et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: *
et omnis iníquitas oppilábit os
suum.

Quis sápiens et custódiét hæc?
* et intélleget misericórdias
Dómini.

Psalmus 107

PARÁTUM cor meum, Deus,
parátum cor meum: *
cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge,
psaltérium et cíthara: * exsúrgam
dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis,
Dómine: * et psallam tibi in
natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Éphraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos

nostros.

Psalms 108

DEUS, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectiône mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et eiciántur de habitatió nibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem

substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendícum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui

loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Ádjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícet illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum

laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Capitulum 1 Petr. 4, 9-10

HOSPITALES invicem sine murmuratióne: † unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam

administrántes, * sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei.

Ÿ. Ascéndens Christus in altum, allelúja. **℟**. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Dominica Pentecostes

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA PRIVILEGIATA I ORDINIS

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúja. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus

JAM Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere,
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora

Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spírítu,
Vocésque dívérſas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spírítu,
Ructáre musti crápulam,
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidis,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

In I Nocturno

Aña Factus est † repénſe de
cælo sonus adveniéntis spírítus
veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 1



BÉATUS vir, qui non ábiit
in consílio impiórum,
† et in via peccatórum

non stetit, * et in cáthedra
pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod
plantátum est secus decúrsus
aquárum, * quod fructum suum
dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet:
* et ómnia quæcúmque fáciet,
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed
tamquam pulvis, quem proícit
ventus a fácie terræ.

Ídeo non resúrgent ímpii in
judício: * neque peccatóres in
concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus vjam
justórum: * et iter impiórum
períbit.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter
inimícos tuos, * ut déstruas

inimicum et ultorem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitorum tuorum: * lunam
et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab
Ángelis, † glória et honóre
coronásti eum: * et constituísti
eum super ópera mánuum
tuarum.

Ómnia subjecísti sub pédibus
ejus, † oves et boves univérsas: *
ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, *
qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum
in univérsa terra!

Psalmus 18

CÆLI enarrant glóriam Dei:
* et ópera mánuum ejus
annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus

eórum: * et in fines orbis terræ
verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum: * et ipse tamquam sponsus
procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam
vjam, * a summo cælo egréssio
ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui se
abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: *
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificátes corda: * præcéptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæculi:
* judícia Dómini vera, justificáta
in semetípsa.

Desiderábilia super aurum et
lápídem pretiósum multum: * et
dulcióra super mel et favum.

Étenim servus tuus custódit ea,
* in custodiéndis illis retribútio
multa.

Delícta quis intéllegit? † ab
occúltis meis munda me: * et ab

aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero: * et
emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia
oris mei: * et meditátio cordis mei
in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et
redémptor meus.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo
ejus: * orbis terrárum, et
univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit
eum: * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in loco
sancto ejus?

Ínnocens mánibus et mundo
corde, † qui non accépit in vano
ánimam suam, * nec jurávit in
dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a
Dómino: * et misericórdiam a
Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium
eum, * quæréntium fáciem Dei
Jacob.

Attóllite portas, príncipes,

vestras, † et elevámini, portæ
æternáles: * et introíbit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? †
Dóminus fortis et potens: *
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, † et elevámini, portæ
æternáles: * et introíbit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

Psalmus 26

DÓMINUS illuminátio mea, et
salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, *
a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, *
ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me
castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus vitæ
meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, *
et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo: * in die malórum
protéxit me in abscondito
tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum super
inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam
vociferatiónis: * cantábo, et
psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam,
qua clamávi ad te: * miserére mei,
et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit
te fácies mea: * fáciem tuam,
Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: *
ne declínes in ira a servo tuo.

Adiutor meus esto: * ne
derelínquas me, neque despicias
me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater
mea dereliquérunt me: * Dóminus
autem assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in
via tua: * et dirige me in sémitam
rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas

tribulántium me: † quóniam
insurrexérunt in me testes iníqui,
* et mentíta est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in
terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

Psalmus 28

AFFÉRTE Dómino, filii Dei:
* afférte Dómino filios
arietum.

Afférte Dómino glóriam et
honórem, † afférte Dómino
glóriam nómini ejus: * adoráte
Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus
majestátis intónuit: * Dóminus
super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox
Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros: * et confrínget Dóminus
cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam
vítulum Líbani: * et
diléctus quemádmódum filius
unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis
flammmam ignis: † vox Dómini

concutiéntis désertum: * et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Añã Factus est repén-te de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Ÿ. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. **R.** Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

De Actibus Apostolorum

Lectio i

Cap. 2, 1-21



UM compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repén-te de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis

dispertitæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra singulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est.

R. Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Dum ergo essent in unum discipuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repén-te de cælo, venit super eos. Tamquam spíritus.

Lectio ii

FACTA autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti qui loquúntur, Galilæi sunt? et quómo-do nos audívimus

unusquisque linguam nostram in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Ælamitæ, et qui hábitant Mesopotámjam, Judæam, et Cappadóccjam, Pontum, et Asiam, Phrýggjam, et Pamphýljam, Ægýptum, et partes Líbyæ quæ est circa Cyrénen: et ádvenæ Románi, Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℞. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Lectio iii

STUPÉBANT autem omnes, et mirabántur ad ínvicem, dicéntes: Quidnam vult hoc esse? Alii autem irridéntes dicébant: Quia musto pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem unívrsi, hoc vobis

notum sit, et áuribus percípíte verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia:

℞. Jam non dicam † vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípíte Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecérítis quæ ego præcípíto vobis. Accípíte.

Lectio iv

SED hoc est quod dictum est per prophétam Ioél: Et erit in novíssimis diébus, dicit Dóminus, effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, et iúvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas, in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in

ténebras, et luna in ságuinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manifestus. Et erit: omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. Spíritus Sanctus, † procedens a throno, Apostolórum pectora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja.

V. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. **Ut** in. **G**loria Patri. **Ut** in.

In II Nocturno

Aña Confirma hoc, Deus, † quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 32



LXSULTÁTE, justí, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini,

* et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce, óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Ánima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et

transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

OMNES gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in

voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus,
terribilis: * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et
gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: *
spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: *
psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omní terræ Deus:
* psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: *
Deus sedet super sedem sanctam
suam.

Príncipes populórum congregáti
sunt cum Deo Ábraham: *
quóniam dii fortes terræ
veheménter eleváti sunt.

Psalmus 47

MAGNUS Dóminus, et
laudábilis nimis * in
civitáte Dei nostri, in monte
sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ
terræ mons Sion, * látera
Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus

cognoscétur: * cum suscípíet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt: * convenérunt
in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, †
conturbáti sunt, commóti sunt: *
tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in
spíritu veheménti cónteres naves
Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus
in civitáte Dómini virtútum, †
in civitáte Dei nostri: * Deus
fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam
tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
sic et laus tua in fines terræ: *
justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent
filíæ Judæ: * propter judícia tua,
Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímíni
eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte
ejus: * et distribúite domos ejus,
ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus
noster in ætérnum et in sáeculum
sáeculi: * ipse reget nos in sáecula.

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus unívsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Étenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 97

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * quia mirábilia fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráccium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávít justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Añā Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Ÿ. Spíritus Paráclitus, allelúja.

℞. Docébit vos ómnia, allelúja.

Sermo Sancti Leónis Papæ

Sermo LXXV; de Pentecoste I, cap. 1

Lectio v



EODIÉRNAM solemnitatē, dilectíssimi, in precípuiis festis esse venerándam, ómnium Catholicórum corda cognóscunt. Nec dúbium est, quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus Sanctus excellentíssimo

sui múnieris miráculo consecrávit.

℞. Apparuérent † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja: * Seditque supra singulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Seditque supra.

Lectio vi

NAM ab illo die, quo Dóminus super omnem altitudinem cælórum ad dexteram Dei Patris concessurus ascéndit, decimus iste est, qui ab eiúsdem resurrectione quinquagésimus nobis in eo, a quo cœpit, illúxit magna mystéria véterum sacramentórum in se cóntinens et novórum; quibus manifestíssime declarátur, et grátiam prænuntiátam fuisse per legem et legem implétam esse per grátiam.

℞. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. **Ÿ.** Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio vii

SICUT enim Hebræo quondam pópulo ab Ægyptiis liberáto, quinquagésimo die post immolationem agni, Lex data est in monte Sina; ita post passionem, qua verus Dei Agnus occísus est, quinquagésimo a resurrectione ipsíus die in Apóstolos plebómque credéntium, Spíritus Sanctus illápsus est, ut fáciie diligens Christiánus agnóscat, inítia vétēris Testaménti evangélicis ministrásse principiis, et ab eódem Spíritu cónditum fœdus secúndum, a quo primum fúerat institútum.

R. Disciplinam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. **V.** Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. **Et.**

Lectio viii

AB hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicationis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictionum, omne desértum

et univérsum áridam rigavérunt: quóniam ad renovándam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; et ad vétēres ténebras abigéndas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cum micántium splendóre linguárum, et verbum Dómini lúcidum, et elóquium conciperétur ignítum, cui ad creándum intelléctum, consummandúmque peccátum, et efficácia illuminándi, et vis inésset uréndi.

R. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** In nómine meo dæmónia eiicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. **Qui crediderit. Glória. Qui crediderit.**

In III Nocturno

Añña Emítte Spíritum tuum, † et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Canticum Isaíæ **Isaíæ 63, 1-5**



QUIS est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua,
* grádiens in multítudine
fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * et
propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est
indumentum tuum, * et
vestiménta tua sicut calcántium
in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de
géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et
conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eorum
super vestiménta mea, * et ómnia
indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo;
* annus redemptionis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat
auxiliátor; * quæsívi, et non fuit
qui adjuváret:

Et salvávit mihi bráchium
meum, * et indignátio mea ipsa
auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ Oseæ 6, 1-6

Veníte, et revertámur ad
Dóminum, † quia ipse cepit, et
sanábit nos; * percútiet, et curábit
nos.

Vivificábit nos post duos dies; †

in die tértia suscitábit nos, * et
vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut
cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus
est egréssus ejus, * et véniet
quasi imber nobis temporáneus
et serótinus terræ.

Quid fácjam tibi, Ephraim? quid
fácjam tibi, Juda? † misericórdia
vestra quasi nubes matutína, * et
quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis;
† occídi eos in verbis oris mei: * et
judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et
non sacrificium; * et sciéntiam
Dei plus quam holocáusta.

**Canticum Sophoniæ Soph. 3,
8-13**

EXSPÉCTA me, dicit Dóminus,
in die resurrectionis meæ in
futúrum: * quia iudícium meum
ut cóngregem gentes, et cólligam
regna,

Et effúndam super eos
indignatióem meam, * omnem
iram furóris mei:

In igne enim zeli mei *
devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis
lábium eléctum, † ut ínocent
omnes in nómine Dómini, * et
sérvant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiae, inde
súpplices mei; * filii dispersórum
meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super
cunctis adinventiónibus tuis, *
quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui
magniloquos supérbiæ tuæ, * et
non adiicies exaltári ámplius in
monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui
pópulum páuperem et egénium: *
et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient
iniquitátem, † nec loquéntur
mendácium, * et non inveniétur
in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur, et
accubábunt, * et non erit qui
extérreat.

Añā Emítte Spíritum tuum, † et
creabúntur: et renovábis fáciem
terræ, allelúja, allelúja.

Ÿ. Repléti sunt omnes Spíritu
Sancto, allelúja. **℞.** Et cœpérunt
loqui, allelúja.

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Joánnem

Lectio ix

Cap. 14

IN illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Si quis díligit
me, sermónem meum servábit, et
Pater meus díliget eum, et ad eum
veniémus, et mansiónem apud
eum faciémus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang., n. 1 et 2



LIBET, fratres caríssimi,
evangélicæ verba
lectiónis sub brevité
transcúrrere, ut post diútius
líceat in contemplatióne tantæ
solemnitátis immorári. Hódie
namque Spíritus Sanctus
repentíno sónitu super discípulos
venit, mentésque carnálium in
sui amórem permutávit, et foris
apparántibus linguis ígneis, intus
facta sunt corda flammántia;
quia dum Deum in ignis visióne
susceperunt, per amórem suáriter
arsérunt. Ipse namque Spíritus
Sanctus amor est: unde et Joánnes
dicit Deus caritas est.

℞. Advénit † ignis divínus,

non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tribuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. **℣.** Invénit eos concórdes caritatē, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. **Et** tribuit.

Lectio x

QUI ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum díligere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrum requirátur an díligat Deum: tota fidúcia et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnēs dicit: Qui dicit: Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℞. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertitæ

linguæ, tamquam ignis, sedítque supra singulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. **℣.** Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénite de cælo venit super eos. **Et repléti.**

Lectio xi

VERE étenim Deum díligimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per ilícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit. Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei.

℞. Non vos † me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. **℣.** Sicut misit me Pater,

et ego mitto vos. Ut.

Lectio xii

CERTE, si domum nostram quisquam dives aut præpotens amicus intraret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset, quod óculos amici intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia, per compunctionem quidem, Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúnti fúerant, obliviscúntur; sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxissent.

℞. Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja.

℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. Et. Glória. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 14, 23-31



IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggetet vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priúsquam fiat: ut, cum factum fúerit, credátis. Iam non

multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

Oratio

DEUS, qui hodierna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

FERIA II

Infra Octavam Pentecostes

DUPLEX I CLASSIS

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi, Cantica, **ŸŸ**. et **ŘŘ**. dicuntur ut in die Pentecostes.

In I Nocturno

De Actibus Apostolorum

Lectio i

Cap. 19, 1-12



ACTUM est autem, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discipulos: dixítque ad eos: Si

Spíritum Sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joánnis baptísmate.

Ř. Cum compleréntur † dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. **Ÿ**. Dum ergo essent in unum discipuli congregáti

propter metum Judæorum, sonus repén-te de cælo, venit super eos. **T**amquam spíritus.

Lectio ii

DIXIT autem Paulus: Joánn-es baptizávit baptís-mo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His auditis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim.

R. Repléti sunt † omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. **Ÿ.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. **E**t convénit.

Lectio iii

INTROGRÉSSUS autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, díspu-tans, et suádens de regno Dei. Cum autem quidam induraréntur, et non créderent,

maledicéntes vjam Dómini coram multitúdine, discédens ab eis, segregávit discipulos, quotidie díspu-tans in schola tyránni cujúsdam.

R. Iam non dicam † vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. **Ÿ.** Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípí-o vobis. **A**ccípite.

Lectio iv

HOC autem factum est per bién-nium, ita ut omnes, qui habitábant in Asia, audírent verbum Dómini, Judæi atque Gentíles. Virtutésque non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli: ita ut étiam super lánguidos deferréntur a corpore ejus sudária et semicíntia, et recedébant ab eis languóres, et spíritus nequam egrediebántur.

R. Spíritus Sanctus, † procédens a throno, Apostolórum péc-tora invisíbiliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut

in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. **Ÿ.** Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. **Ut** in. **G**lória Patri. **Ut** in.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 267 in die Pentecostes, cap. 1 et 2



Lectio v

HODIERNI diéi solémnitas Dómini Dei magni, et magnæ grátiae, quæ superfúsa est super nos, recordatióem facit. Deo enim solémnitas celebrátur: ne, quod semel factum est, de memória deleátur. Solémnitas enim ab eo, quod solet in anno, nomen accépit: quómodo perénitas flúminis dicitur, quia non siccátur æstáte, sed per totum annum fluit: ideo perénne, id est, per annum: sic et solémne, quod solet in anno celebrári.

R. Apparuérunt † Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja,

allelúja. **Ÿ.** Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque supra.

Lectio vi

CELEBRÁMUS hódie advéntum Spíritus Sancti: Dóminus enim Spíritum de cælo misit, quem in terra promísit: et quia sic promíserat de cælo esse missúrum. Non postest ille veníre, ait, nisi ego abiero: dum autem abiero, mittam illum ad vos. Passus est, mórtuus est, resurréxit, ascéndit: restábat, ut impléret, quod promísit.

R. Loquebántur † váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. **Ÿ.** Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio vii

HOC exspectántes discípuli ejus, ánimæ, ut scriptum est, centum vigínti, decupláto número Apostolórum: duódecim enim elégit, et in centum vigínti Spíritum misit. Hoc ergo promíssum exspectántes,

in una domo erant, orábant: quia desiderábant jam ipsa fide, quod ipsa oratióne, ipso spiritali desidério: utres novi erant, vinum novum de cælo expectabátur, et venit. Jam enim fúerat magnus botrus ille calcátus, et glorificátus. Légimus enim in Evangélio: Spíritus enim nondum erat datus, quia Jesus nondum fúerat glorificátus.

R. Disciplínam † et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. **V.** Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. **Et.**

Lectio viii

JAM quid respóndit, audístis, magnum miráculum. Omnes, qui áderant, unam linguam didicerant. Venit Spíritus Sanctus, impléti sunt, cœpérunt loqui linguis váriis ómnium géntium, quas non nóverant, nec didicerant; sed docébat ille, qui vénerat: intrávit, impléti sunt, fudit. Et tunc hoc erat signum, quicúmque accipiébat Spíritum

Sanctum, súbito implétus Spíritu, linguis ómnium loquebátur, non illi solum centum viginti.

R. Ite † in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** In nómine meo dæmónia eiicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. **Qui crediderit. Glória. Qui crediderit.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum
Joánnem

Lectio ix Cap. 3

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 12 in Joann., n. 12 et 13



QUANTUM in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimt, qui præcépta médici observáre non

vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi: Judicátur?

℞. Advénit † ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ∇. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Lectio x

QUOD addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit júdícium, et jam factum est júdícium. Novit enim Dóminus qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam: novit ségetem, novit et

zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℞. Spíritus Sanctus † replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, seditque supra singulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ∇. Dum ergo essent in unum discipuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repén-te de cælo venit super eos. Et repléti.

Lectio xi

HOC est autem júdícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit

veritatem, venit ad lucem.

R. Non vos † me elegistis, sed ego elégi vos, et pósui vos:

* Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. **Ut.**

Lectio xii

SED dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo et peccátor. Quod audis homo, Deus fecit: quod audis peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem coéperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

R. Spíritus Dómini † replévít

orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja.

Ÿ. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. **Et. Glória. Et.**

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Cap. 3, 16-21



IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérrnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur; qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem júdícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómínes magis ténebras quam lucem: erant enim eórum mala ópera. Omnis enim, qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus: qui autem

facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

Oratio

DEUS, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum:

concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

